

С.В. Орчинський, нач.відділу

Український науково-дослідний інститут Веста

I.В. Петко, д.т.н., проф.

Київський національний університет технологій та дизайну

**ВИЗНАЧЕННЯ ВЛАСНИХ ЧАСТОТ БАРАБАННОЇ
МАШИНИ З НЕЛІНІЙНИМ ПРУЖИННИМ ПІДВІСОМ
БАКА ПРИ КОЛІВАННЯХ У ВЕРТИКАЛЬНІЙ ПЛОЩИНІ**

Пропонується порядок розрахунків власних частот барабанних машин.

Постановка завдання й мета дослідження. Дослідженням динамічних процесів присвячена значна кількість робіт [1]–[11]. Параметри динамічних систем барабанних машин залежать від значень власних частот. Метою даних досліджень є визначення власних частот при нелінійній характеристиці пружині підвіски бака.

Основний матеріал. Прийняті до уваги маса m_{Σ} бака 2 разом з барабаном, противагами, двигуном, шківами насової передачі й жорсткості пружин підвіски (їхня кількість дорівнює n). Через малість коливань корпуса 1 машини в порівнянні з коливаннями бака (що підтверджено експериментально) корпус машини приймаємо нерухомим. Зневажаємо також дисипативними опорами при деформації пружин і переміщення штоків демпферів через малість впливу цих опорів на власні частоти системи. Початок O нерухомої системи координат yOz (рис. 1) розташовуємо на геометричній осі завантажувального отвору передньої стінки машини в статичному стані машини. Приймається, що відсутнє обертання ротора двигуна й барабана щодо бака. З баком у зборі жорстко зв'яземо відносну систему координат $y_2O_2z_2$ з початком (O_2) у центрі мас бака. Вісь O_2y_2 направимо паралельно осі отворів кріплення пружин на баці, вісь O_2z_2 – перпендикулярно до O_2y_2 .

паралельно осі отворів кріплення пружин на баці, вісь O_2z_2 – перпендикулярно до O_2y_2 .

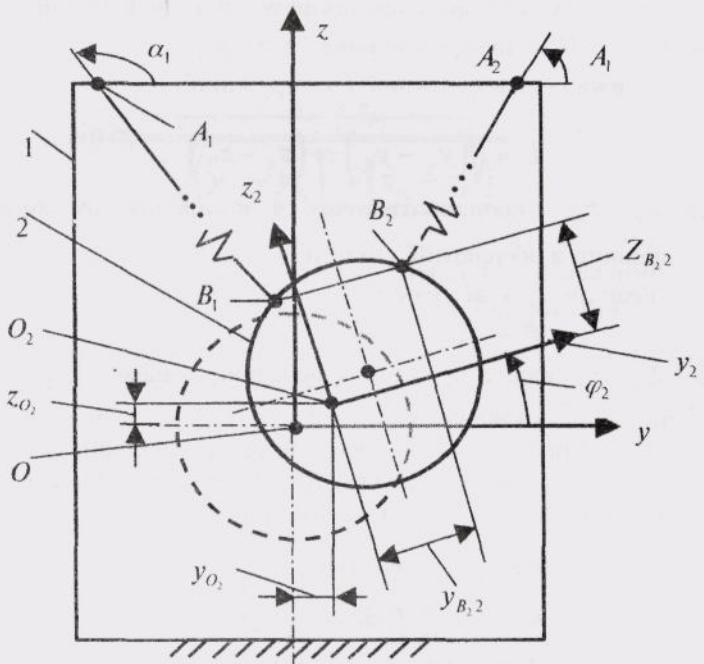

Рис. 1. Розрахункова схема

Зсув центра O_2 мас бака відносно початку O нерухомої системи координат позначимо через y_{O_2} , z_{O_2} ; кут φ_2 абсолютноого повороту бака відраховуємо від осі Oy в напрямку, протилежному обертанню годинної стрілки. Координати точок B_i кріплення пружини до бака в системі yOz виразимо через координати y_{O_2} , z_{O_2} , φ_2 :

$$y_{B_i} = y_{O_2} + y_{B_i 2} \cos \varphi_2 - z_{B_i 2} \sin \varphi_2, \quad (1)$$

$$z_{B_i} = z_{O_2} + y_{B_i 2} \sin \varphi_2 + z_{B_i 2} \cos \varphi_2, \quad i = \overline{1, n}.$$

Тут $y_{B_i 2}$, $z_{B_i 2}$ – значення координат y_{B_i} , z_{B_i} точок B_i відносно нерухомо пов'язаної з баком системи координат $y_2 O_2 z_2$ з початком O_2 у центрі мас бака (у зборі).

Довжина деформованої i -ої пружини:

$$L_i = \sqrt{(y_{A_i} - y_{B_i})^2 + (z_{A_i} - z_{B_i})^2}, \quad (2)$$

де y_{A_i} , z_{A_i} – координати точок A_i кріплення пружин до корпуза машини в абсолютної системі координат yOz .

Реакція P_i i -ої пружини, що діє на бак:

$$P_i = c_i (L_i - L_{i,0}), \quad (3)$$

де $L_{i,0}$ – довжина пружини в недеформованому стані, c_i – жорсткість i -ої пружини.

Рівняння вільних коливань бака на пружинному підвісі як системи, що робить илаєктий рух (3 ступеня волі, узагальнені координати y_{O_2} , z_{O_2} , φ_2), мають вигляд [1]:

$$\begin{aligned} m_{2\Sigma} \ddot{y}_{O_2} &= \sum_{i=1}^n P_i \cos \alpha_i, \\ m_{2\Sigma} \ddot{z}_{O_2} &= \sum_{i=1}^n P_i \sin \alpha_i - m_{2\Sigma} g, \\ I_2 \ddot{\varphi}_2 &= \sum_{i=1}^n [(y_{B_i} - y_{O_2}) P_i \sin \alpha_i - (z_{B_i} - z_{O_2}) P_i \cos \alpha_i], \end{aligned} \quad (4)$$

$i = \overline{1, n}.$

Тут α_i – поточний кут між віссю Oy й геометричною віссю i -ої пружини, відлічуваний проти руху годинової стрілки (рис. 1); g – прискорення вільного падіння; $m_{2\Sigma}$ – сумарна маса бака (разом із противагами, двигуном, насовою передачею й т.ін.); I_2 – момент інерції бака в зборі щодо осі, що проходить через його центр мас O_2 паралельно осі обертання барабана; n – кількість пружин підвіски бака.

Вхідні в (4) тригонометричні функції кутів α_i , виражені через постійні координати точок A_i і змінні – точок B_i , а також

узагальнені координати y_{O_2} , z_{O_2} , φ_2 , визначаються залежностями:

$$\cos \alpha_i = \frac{y_{A_i} - y_{B_i}}{\sqrt{(y_{A_i} - y_{B_i})^2 + (z_{A_i} - z_{B_i})^2}}, \quad (5)$$

$$\sin \alpha_i = \frac{z_{A_i} - z_{B_i}}{\sqrt{(y_{A_i} - y_{B_i})^2 + (z_{A_i} - z_{B_i})^2}}$$

$$0 \leq \alpha_i \leq \pi.$$

Істотно нелінійні праві частини рівнянь (4) позначимо відповідно як $\Phi_1(y_{O_2}, z_{O_2}, \varphi_2)$, $\Phi_2(y_{O_2}, z_{O_2}, \varphi_2)$, $\Phi_3(y_{O_2}, z_{O_2}, \varphi_2)$.

Для визначення власних частот лінеаризуємо праві частини рівнянь (4) поблизу положення статичної рівноваги $y_{O_2} = a$, $z_{O_2} = b$, $\varphi_2 = \varphi_{O_2}$. Для цього представимо праві частини у вигляді кратного ряду Тейлора з утриманням лінійних членів, тобто

$$\begin{aligned} \Phi_i(y_{O_2}, z_{O_2}, \varphi_O) &= \Phi_i(a, b, \varphi_O) + \\ &+ \frac{\partial \Phi_i}{\partial y_{O_2}} \Big|_{(a, b, \varphi_O)} (y_{O_2} - a) + \frac{\partial \Phi_i}{\partial z_{O_2}} \Big|_{(a, b, \varphi_O)} (z_{O_2} - b) + \\ &+ \frac{\partial \Phi_i}{\partial \varphi_2} \Big|_{(a, b, \varphi_O)} (\varphi_2 - \varphi_O), \quad i = \overline{1, 3}. \end{aligned} \quad (6)$$

Через громіздкість виражень часток похідних $\frac{\partial \Phi_i}{\partial y_{O_2}}$, $\frac{\partial \Phi_i}{\partial z_{O_2}}$,

$\frac{\partial \Phi_i}{\partial \varphi_2}$ їхні аналітичні залежності були отримані (на ЕОМ) з використанням стандартної програми MAPLE.

З огляду на те, що для положення статичної рівноваги:

$$\Phi_i(a, b, \varphi_O) = 0, \quad i = \overline{1, 3}, \quad (7)$$

і замінюючи змінні

$$y_{O_2} - a = \Delta y_{O_2}, \quad z_{O_2} - b = \Delta z_{O_2}, \quad \varphi_2 - \varphi_O = \Delta \varphi_2, \quad (8)$$

з (4) одержимо диференціальні рівняння для малих коливань в околі положення статичної рівноваги в наступному вигляді:

$$\begin{aligned}
 m_{2z} \Delta \ddot{y}_{O_2} &= \frac{\partial \Phi_1}{\partial y_{O_2}} \Bigg|_{(a, b, \varphi_O)} \Delta y_{O_2} + \\
 &+ \frac{\partial \Phi_1}{\partial z_{O_2}} \Bigg|_{(a, b, \varphi_O)} \Delta z_{O_2} + \frac{\partial \Phi_1}{\partial \varphi_2} \Bigg|_{(a, b, \varphi_O)} \Delta \varphi_2, \\
 m_{2z} \Delta \ddot{z}_{O_2} &= \frac{\partial \Phi_2}{\partial y_{O_2}} \Bigg|_{(a, b, \varphi_O)} \Delta y_{O_2} + \frac{\partial \Phi_2}{\partial z_{O_2}} \Bigg|_{(a, b, \varphi_O)} \Delta z_{O_2} + \frac{\partial \Phi_2}{\partial \varphi_2} \Bigg|_{(a, b, \varphi_O)} \Delta \varphi_2, \\
 I_2 \Delta \ddot{\varphi}_2 &= \frac{\partial \Phi_3}{\partial y_{O_2}} \Bigg|_{(a, b, \varphi_O)} \Delta y_{O_2} + \frac{\partial \Phi_3}{\partial z_{O_2}} \Bigg|_{(a, b, \varphi_O)} \Delta z_{O_2} + \frac{\partial \Phi_3}{\partial \varphi_2} \Bigg|_{(a, b, \varphi_O)} \Delta \varphi_2.
 \end{aligned} \tag{9}$$

Частинний розв'язок лінійної системи диференціальних рівнянь (9) можна представити у формі [2], [3]:

$$\begin{aligned}
 \Delta y_{O_2} &= A_y \sin \omega t, \quad \Delta z_{O_2} = A_z \sin \omega t, \\
 \Delta \varphi_2 &= A_\varphi \sin \omega t,
 \end{aligned} \tag{10}$$

де A_y , A_z , A_φ – амплітуди, ω – частота.

Підставляючи (10) в (9), одержимо:

$$\begin{aligned}
 &\left(m_{2z} \omega^2 + \frac{\partial \Phi_1}{\partial y_{O_2}} \Bigg|_{(a, b, \varphi_O)} \right) A_y + \\
 &+ \frac{\partial \Phi_1}{\partial z_{O_2}} \Bigg|_{(a, b, \varphi_O)} A_z + \frac{\partial \Phi_1}{\partial \varphi_2} \Bigg|_{(a, b, \varphi_O)} A_\varphi = 0, \\
 &\frac{\partial \Phi_2}{\partial y_{O_2}} \Bigg|_{(a, b, \varphi_O)} A_y + \left(m_{2z} \omega^2 + \frac{\partial \Phi_2}{\partial z_{O_2}} \Bigg|_{(a, b, \varphi_O)} \right) A_z + \\
 &+ \frac{\partial \Phi_2}{\partial \varphi_2} \Bigg|_{(a, b, \varphi_O)} A_\varphi = 0
 \end{aligned} \tag{11}$$

$$\frac{\partial \Phi_3}{\partial y_{O_2}} \Big|_{(a,b,\varphi_O)} A_y + \frac{\partial \Phi_3}{\partial z_{O_2}} \Big|_{(a,b,\varphi_O)} A_z + \\ + \left(I_2 \omega^2 + \frac{\partial \Phi_3}{\partial \varphi_2} \Big|_{(a,b,\varphi_O)} \right) A_\varphi = 0$$

Система однорідних лінійних рівнянь (11) дозволяє визнати відношення амплітуд A_y, A_z, A_φ . Крім того, для одержання рішень, відмінних від нуля, визначник, складений з коефіцієнтів при A_y, A_z, A_φ в (11), дорівнює нулю, тобто:

$$\begin{vmatrix} m_{2\Sigma} \omega^2 + \frac{\partial \Phi_1}{\partial y_{O_2}} \Big|_c & \frac{\partial \Phi_1}{\partial z_{O_2}} \Big|_c & \frac{\partial \Phi_1}{\partial \varphi_2} \Big|_c \\ \frac{\partial \Phi_2}{\partial y_{O_2}} \Big|_c & m_{2\Sigma} \omega^2 + \frac{\partial \Phi_2}{\partial z_{O_2}} \Big|_c & \frac{\partial \Phi_2}{\partial \varphi_2} \Big|_c \\ \frac{\partial \Phi_3}{\partial y_{O_2}} \Big|_c & \frac{\partial \Phi_3}{\partial z_{O_2}} \Big|_c & I_2 \omega^2 + \frac{\partial \Phi_3}{\partial \varphi_2} \Big|_c \end{vmatrix} = 0. \quad (12)$$

Це дає можливість одержати частотне рівняння системи у вигляді:

$$\omega^6 + N_1 \omega^4 + N_2 \omega^2 + N_3 = 0. \quad (13)$$

Коефіцієнти N_k в (13):

$$\begin{aligned} N_1 &= \frac{1}{m_{2\Sigma}} \left(\frac{\partial \Phi_1}{\partial y_{O_2}} \Big|_c + \frac{\partial \Phi_2}{\partial z_{O_2}} \Big|_c \right) + \frac{1}{I_2} \cdot \frac{\partial \Phi_3}{\partial \varphi_2}, \\ N_2 &= \frac{1}{m_{2\Sigma}^2} \frac{\partial \Phi_1}{\partial y_{O_2}} \Big|_c + \frac{\partial \Phi_2}{\partial z_{O_2}} \Big|_c + \\ &+ \frac{1}{m_{2\Sigma} I_2} \left(\frac{\partial \Phi_1}{\partial y_{O_2}} \Big|_c \cdot \frac{\partial \Phi_3}{\partial \varphi_2} \Big|_c + \frac{\partial \Phi_2}{\partial z_{O_2}} \Big|_c \cdot \frac{\partial \Phi_3}{\partial \varphi_2} \Big|_c - \right. \\ &\left. - \frac{\partial \Phi_3}{\partial y_{O_2}} \Big|_c \cdot \frac{\partial \Phi_1}{\partial \varphi_2} \Big|_c - \frac{\partial \Phi_3}{\partial z_{O_2}} \Big|_c \cdot \frac{\partial \Phi_2}{\partial \varphi_2} \Big|_c \right) - \frac{1}{m_{2\Sigma}^2} \frac{\partial \Phi_2}{\partial y_{O_2}} \Big|_c \cdot \frac{\partial \Phi_1}{\partial z_{O_2}} \Big|_c, \end{aligned} \quad (14)$$

$$\begin{aligned}
 N_3 = & \frac{1}{m_2^2 I_2} \frac{\partial \Phi_1}{\partial y_{O_2}} \Big|_c \left(\frac{\partial \Phi_2}{\partial z_{O_2}} \Big|_c \cdot \frac{\partial \Phi_3}{\partial \varphi_2} \Big|_c - \frac{\partial \Phi_2}{\partial \varphi_2} \Big|_c \frac{\partial \Phi_3}{\partial z_{O_2}} \Big|_c \right) + \\
 & + \frac{1}{m_2^2 I_2} \frac{\partial \Phi_2}{\partial y_{O_2}} \Big|_c \left(\frac{\partial \Phi_1}{\partial \varphi_2} \Big|_c \cdot \frac{\partial \Phi_3}{\partial z_{O_2}} \Big|_c - \frac{\partial \Phi_1}{\partial z_{O_2}} \Big|_c \frac{\partial \Phi_3}{\partial \varphi_2} \Big|_c \right) + \\
 & + \frac{1}{m_2^2 I_2} \frac{\partial \Phi_3}{\partial y_{O_2}} \Big|_c \left(\frac{\partial \Phi_1}{\partial z_{O_2}} \Big|_c \frac{\partial \Phi_2}{\partial \varphi_2} \Big|_c - \frac{\partial \Phi_1}{\partial \varphi_2} \Big|_c \frac{\partial \Phi_2}{\partial z_{O_2}} \Big|_c \right).
 \end{aligned}$$

Необхідні для обчислення власних частот координати a, b, φ_0 статичної рівноваги на підставі (4) і (6) при $\ddot{y}_{O_2} = 0, \ddot{z}_{O_2} = 0, \ddot{\varphi}_2 = 0$ можуть бути визначені послідовними наближеннями до системи рівнянь:

$$\begin{aligned}
 & \frac{\partial \Phi_i}{\partial y_{O_2}} \Big|_{(a_j, b_j, \varphi_{Oj})} \cdot a_j + \frac{\partial \Phi_i}{\partial z_{O_2}} \Big|_{(a_j, b_j, \varphi_{Oj})} \times \\
 & \times b_j + \frac{\partial \Phi_i}{\partial \varphi_2} \Big|_{(a_j, b_j, \varphi_{Oj})} \cdot \varphi_{Oj} = \\
 & = \frac{\partial \Phi_i}{\partial y_{O_2}} \Big|_{(a_j, b_j, \varphi_{Oj})} y_{O_2(j)} + \frac{\partial \Phi_i}{\partial z_{O_2}} \Big|_{(a_j, b_j, \varphi_{Oj})} \times \\
 & \times z_{O_2(j)} + \frac{\partial \Phi_i}{\partial \varphi_2} \Big|_{(a_j, b_j, \varphi_{Oj})} \varphi_{2(j)} - \Phi_i(a_j, b_j, \varphi_{Oj}). \\
 i & = \overline{1, 3}, \quad j = \overline{1, k}.
 \end{aligned} \tag{15}$$

Приймаючи, наприклад, що $j = 1, y_{O_2(1)} = 0, z_{O_2(1)} = 0, \varphi_{O(1)} = 0$, із системи рівнянь (15) знаходимо $a_{(1)}, b_{(1)}, \varphi_{O(1)}$ – попередні значення координат центра мас при $j = 1$. Використовуючи далі (15) для другого наближення ($j = 2$) й роблячи заміни $y_{O_2(2)} = a_{(1)}, z_{O_2(2)} = b_{(1)}, \varphi_2 = \varphi_{O(1)}$, обчислюємо $a_{(2)}, b_{(2)}$,

$\varphi_{O(2)}$. Далі дана процедура повторюється. Щоразу перевіряються нерівності:

$$-\varepsilon < \frac{\Phi_i(y_{O_2(j)}, z_{O_2(j)}, \varphi_{2(j)})}{m_{2\Sigma} g} < \varepsilon, \quad (16)$$

$$i = \overline{1, 3},$$

де ε – малий параметр (наприклад 10^{-4}). Після виконання умов (16) в k -му циклі ($j = k$) остаточні значення координат центра O_2 мас і кут повороту бака в статичному положенні приймаються рівними:

$$y_{O_2,C} = a_k, \quad z_{O_2,C} = b_k, \quad \varphi_{2,C} = \varphi_{O,k}. \quad (17)$$

Через істотну нелінійність похідних $\frac{\partial \Phi_i}{\partial y_{O_2}}$, $\frac{\partial \Phi_i}{\partial z_{O_2}}$, $\frac{\partial \Phi_i}{\partial \varphi_2}$ умови (16) можуть бути невиконані.

Тоді вибирається найкраща з перевірених s -та ітерація її фіксуються значення:

$$\Phi_{1(s)}, \quad \Phi_{2(s)}, \quad \Phi_{3(s)}, \quad \left. \frac{\partial \Phi_1}{\partial y_{O_1}} \right|_{(s)}, \quad \left. \frac{\partial \Phi_2}{\partial z_{O_2}} \right|_{(s)}, \quad \left. \frac{\partial \Phi_3}{\partial \varphi_2} \right|_{(s)};$$

за ними обчислюється:

$$\Delta y_{O_2(s+1)} = \frac{\Phi_{1(s)}}{\left. \frac{\partial \Phi_1}{\partial y_{O_2}} \right|_{(s)}}, \quad \Delta z_{O_2(s+1)} = \frac{\Phi_{2(s)}}{\left. \frac{\partial \Phi_2}{\partial z_{O_2}} \right|_{(s)}},$$

$$\Delta \varphi_{2(s+1)} = \frac{\Phi_{3(s)}}{\left. \frac{\partial \Phi_3}{\partial \varphi_2} \right|_{(s)}}, \quad (18)$$

$$z_{O_2(s+1)} = z_{O_2(s)} - \Delta z_{O_2(s+1)},$$

$$y_{O_2(s+1)} = y_{O_2(s)} - \Delta y_{O_2(s+1)},$$

$$\varphi_{2(s+1)} = \varphi_{(s)} - \Delta \varphi_{(s+1)}.$$

За отриманим значенням $y_{O_2(s+1)}$, $\Delta z_{O_2(s+1)}$, $\varphi_{2(s+1)}$, як і раніше, проводимо $(s + 1)$ -ту ітерацію, обчислюємо

$$\Phi_{1(s+1)}, \Phi_{2(s+1)}, \Phi_{3(s+1)}, \left. \frac{\partial \Phi_1}{\partial y_{O_2}} \right|_{l(s+1)}, \left. \frac{\partial \Phi_2}{\partial z_{O_2}} \right|_{l(s+1)}, \left. \frac{\partial \Phi_3}{\partial \varphi_2} \right|_{l(s+1)} \text{ і зістав-}$$

ляємо з (16) до виконання нерівностей.

На підставі отриманих координат центра мас у статичному положенні системи:

$$y_{O_2C} \approx y_{O_2(l)}, \quad z_{O_2C} \approx z_{O_2(l)}, \quad \varphi_{2C} \approx \varphi_{2(l)} \quad (19)$$

з (12) знаходять три власні частоти системи.

Позначення $\left. \frac{\partial \Phi_i}{\partial y_{O_2}} \right|_c, \left. \frac{\partial \Phi_i}{\partial z_{O_2}} \right|_c, \left. \frac{\partial \Phi_i}{\partial \varphi_2} \right|_c$ ставляться до значень за-

значених часток похідних у положенні статичної рівноваги.

Як видно з (12) при "симетрії" системи, тобто, наприклад, при

$$i = 2, \quad y_{A_1} = -y_{A_2}, \quad z_{A_1} = z_{A_2}, \quad y_{B_1} = -y_{B_2},$$

$$z_{B_1} = z_{B_2}, \quad c_1 = c_2, \quad L_{1,0} = L_{2,0}$$

система (12) розпадається на дві підсистеми внаслідок того, що

$$\left. \frac{\partial \Phi_1}{\partial z_{O_2}} \right|_c = \left. \frac{\partial \Phi_2}{\partial y_{O_2}} \right|_c = \left. \frac{\partial \Phi_2}{\partial \varphi_2} \right|_c = \left. \frac{\partial \Phi_3}{\partial z_{O_2}} \right|_c = 0. \quad (20)$$

Таким чином, наведена жорсткість $c_{z,c}$ обох пружин у статичному стані (по координаті z_{O_2}) і відповідна власна частота ω_z при зазначеній симетрії можуть бути представлені залежностями:

$$c_{z,c} = \left. \frac{\partial \Phi_2}{\partial z_{O_2}} \right|_c = 2c_1 \left(1 - \frac{L_{1,0} \cos^2 \alpha_1}{\sqrt{(y_{A_1} - y_{B_1})^2 + (z_{A_1} - z_{B_1})^2}} \right)_c, \quad (21)$$

$$\omega_1 = \omega_Z = \sqrt{\frac{c_{z,c}}{m_{2\Sigma}}}.$$

В (21) кут α_1 і координати y_{B_1}, z_{B_1} повинні прийматися для положення статичної рівноваги відповідно до (1) і (5) і $y_{O_2} = y_{O_2C}, z_{O_2} = z_{O_2C}, \varphi_2 = \varphi_{2C}$. Зв'язані власні частоти горизо-

нитальних і кутових коливань такої "розсипаної симетричної" системи визначаються з біквадратного рівняння:

$$\begin{aligned} \omega^4 + \omega^2 & \left(\frac{1}{J_2} \left. \frac{\partial \Phi_3}{\partial \varphi_2} \right|_c + \frac{1}{m_{2\Sigma}} \left. \frac{\partial \Phi_1}{\partial y_{O_2}} \right|_c \right) + \\ & + \frac{1}{m_{2\Sigma} J_2} \left. \frac{\partial \Phi_1}{\partial y_{O_2}} \right|_c \left. \frac{\partial \Phi_3}{\partial \varphi_2} \right|_c - \\ & - \frac{1}{m_{2\Sigma} J_2} \left. \frac{\partial \Phi_1}{\partial \varphi_2} \right|_c \left. \frac{\partial \Phi_3}{\partial y_2} \right|_c = 0 \end{aligned} \quad (22)$$

Однакові частоти ($\omega_2 = \omega_3$) у цій підсистемі можуть бути одержані при параметрах:

$$\frac{1}{J_2} \left. \frac{\partial \Phi_3}{\partial \varphi_2} \right|_c - \frac{1}{m_{2\Sigma}} \left. \frac{\partial \Phi_1}{\partial y_{O_2}} \right|_c = \pm 2 \sqrt{\frac{1}{m_{2\Sigma} J_2} \cdot \left. \frac{\partial \Phi_1}{\partial \varphi_2} \right|_c \cdot \left. \frac{\partial \Phi_3}{\partial y_{O_2}} \right|_c}, \quad (23)$$

$$\omega_{2,3} = \sqrt{-\frac{1}{2} \left(\frac{1}{J_2} \cdot \left. \frac{\partial \Phi_3}{\partial y_{O_2}} \right|_c + \frac{1}{m_{2\Sigma}} \left. \frac{\partial \Phi_1}{\partial y_{O_2}} \right|_c \right)},$$

якщо одержувані $\omega_{2,3}$ – дійсні числа.

Деякий інтерес може представити визначення власних частот розглянутої системи при центральному моменті інерції $I_2 = 0$ (варіант незавантаженої барабанної машини).

У цьому випадку третє рівняння (4) дає залежність $\Phi_3(y_{O_2}, z_{O_2}, \varphi_2) = 0$, внаслідок чого

$$\Delta \varphi_2 = - \frac{1}{\left. \frac{\partial \Phi_3}{\partial \varphi_2} \right|_c} \left(\left. \frac{\partial \Phi_3}{\partial y_{O_2}} \right|_c \Delta y_{O_2} + \left. \frac{\partial \Phi_3}{\partial z_{O_2}} \right|_c \Delta z_{O_2} \right). \quad (24)$$

Таким чином, частотне рівняння може бути знайдене з визначника другого порядку:

$$\begin{vmatrix} m_{2\Sigma}\omega^2 + \frac{\partial\Phi_1}{\partial y_{O_2}} \Big|_c - \frac{1}{\frac{\partial\Phi_3}{\partial\varphi_2} \Big|_c} \frac{\partial\Phi_3}{\partial y_{O_2}} \Big|_c \frac{\partial\Phi_1}{\partial\varphi_2} \Big|_c & \frac{\partial\Phi_1}{\partial z_{O_2}} \Big|_c - \frac{1}{\frac{\partial\Phi_3}{\partial\varphi_2} \Big|_c} \frac{\partial\Phi_3}{\partial z_{O_2}} \Big|_c \frac{\partial\Phi_1}{\partial\varphi_2} \Big|_c \\ \frac{\partial\Phi_2}{\partial y_{O_2}} \Big|_c - \frac{1}{\frac{\partial\Phi_3}{\partial\varphi_2} \Big|_c} \frac{\partial\Phi_3}{\partial y_{O_2}} \Big|_c \frac{\partial\Phi_2}{\partial\varphi_2} \Big|_c & m_{2\Sigma}\omega^2 + \frac{\partial\Phi_2}{\partial z_{O_2}} \Big|_c - \frac{1}{\frac{\partial\Phi_3}{\partial\varphi_2} \Big|_c} \frac{\partial\Phi_3}{\partial z_{O_2}} \Big|_c \frac{\partial\Phi_2}{\partial\varphi_2} \Big|_c \end{vmatrix} = 0 \quad (25)$$

Якщо система при цьому має «симетричні» параметри, то члени визначника a_{12} й a_{21} дорівнюють нулю через

$$\frac{\partial\Phi_1}{\partial z_{O_2}} \Big|_c = \frac{\partial\Phi_3}{\partial z_{O_2}} \Big|_c = \frac{\partial\Phi_2}{\partial y_{O_2}} \Big|_c = \frac{\partial\Phi_2}{\partial\varphi_2} \Big|_c = 0 \quad \text{й обидві частоти системи мон-}$$

жуть бути знайдені із залежностей:

$$\omega_1 = \sqrt{-\frac{1}{m_{2\Sigma}} \frac{\partial\Phi_2}{\partial z_{O_2}} \Big|_c},$$

$$\omega_2 = \sqrt{\frac{1}{m_{2\Sigma}} \left(-\frac{\partial\Phi_1}{\partial y_{O_2}} \Big|_c + \frac{\frac{\partial\Phi_3}{\partial y_{O_2}} \Big|_c \frac{\partial\Phi_1}{\partial\varphi_2} \Big|_c}{\frac{\partial\Phi_3}{\partial\varphi_2} \Big|_c} \right)}. \quad (26)$$

Як видно, при $I_2 = 0$ й зазначеній симетрії параметрів змінюється тільки частота ω_2 .

Для проведення розрахунків з визначення координат статичної рівноваги й власних частот барабанних машин розроблена програма для ЕОМ.

Наприклад для «симетричної» системи (барабанні пральні машини-автомати із фронтальним завантаженням) з параметрами:

$$m_{2\Sigma} = 58,82 \text{ кг}, \quad J_2 = 0 \text{ кгм}^2, \quad g = 9,8 \text{ м/с}^2, \quad y_{A_1} = -0,265 \text{ м},$$

$$y_{A_2} = 0,265 \text{ м}, \quad z_{A_1} = z_{A_2} = 0,31 \text{ м},$$

$$y_{B_1} = 0,221 \text{ м}, \quad y_{B_2} = 0,221 \text{ м}, \quad z_{B_1} = z_{B_2} = 0,157 \text{ м}, \quad c_1 =$$

$$= c_2 = 4625 \text{ Н/м}, \quad L_{1,0} = L_{2,0} = 0,1465 \text{ м}$$

У результаті розрахунку одержимо:

$$y_{O_2,c} = 0, \quad z_{O_2,c} = -0,0261 \text{ м}, \quad \varphi_{2,c} = 0, \quad P_1 = 297,1 \text{ Н},$$

$$\alpha_1 = 1,8117 \text{ рад}, \quad \sin \alpha_1 = 0,9711,$$

$$\cos \alpha_1 = -0,2386,$$

$$\left. \frac{\partial \Phi_1}{\partial y_{O_2}} \right|_c = -0,3932 \cdot 10^4 \text{ Н/м},$$

$$\left. \frac{\partial \Phi_2}{\partial z_{O_2}} \right|_c = -1,4971 \cdot 10^4 \text{ Н/м}, \quad \left. \frac{\partial \Phi_3}{\partial \varphi} \right|_c = -0,075 \text{ Н/м},$$

$$\omega_1 = 15,954 \text{ рад/с}, \quad \omega_2 = 13,696 \text{ рад/с},$$

$$\omega_3 = 8,168 \text{ рад/с}.$$

Використовувані іноді наближені формули [2], [3] для обчислення частот ω_1^* і ω_2^* при $c_1 = c_2$ дають інші результати:

$$\omega_1^* = \sin \alpha_1 \sqrt{\frac{2C_1}{m_{2\Sigma}}} = 12,177 \text{ рад/с.}, \quad \omega_2^* = \cos \alpha_1 \sqrt{\frac{2C_1}{m_{2\Sigma}}} = 2,992 \text{ рад/с.}$$

Висновки. Розрахунки для барабанних машин, проведені за розробленим автором алгоритмом, істотно уточнюють значення власних частот, розрахованих за наближеними залежностями, наведеними у відомих роботах [2], [3], [4], [5].

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бухгольц Н.Н. Основний курс теоретичної механіки. Частина 2. – М.: Наука, 1966. – 332 с.
2. Кожевников С.Н. Динаміка машин із пружними ланками. – Київ: Вид-во АН УРСР, 1961. – 160 с.
3. Філіппов А.П. Коливання механічних систем. – Київ: Наук. думка, 1965. – 716 с.
4. Голубенцов А.Н. Динамика переходных процессов в машинах со многими массами. – М.: Машгиз, 1959. – 160 с.
5. Кожевников С.Н. Динамика нестационарных процессов в машинах. К.: Наук. думка, 1986. – 288 с.

6. Голосков Е.Г., Филиппов А.П. Нестационарные колебания механических систем. – К.: Наук. думка, 1966. – 336 с.
7. Тимошенко С.П. Колебания в инженерном деле. – М.: Физматгиз, 1959. – 440 с.
8. Пановко Я.Г., Губанова И.И. Устойчивость и колебания упругих систем. – М.: Наука. – 1967. – 420 с.
9. Plakhtienko N.P. Nonlinear Transnational Vibrations of a Solid with a Graviti – Friction Seismic Damper // Int.Apple.Mech. – 2003. – 39. – № 9. – Р. 1093–1099.
10. Gulyaev V.I. Complex Notion of Elastic Systems // Int. Apple. Mech. – 2003. – 39. – № 5. – Р. 525–548.
11. Попов В.И., Локтев В.И. Динамика станков. – К.: Техника, 1975. – 136 с.

ОРЧИНСЬКИЙ Сергій Васильович – інженер, начальник дослідно-конструкторського відділу білизнообробної техніки УкрІДІЕМ "Веста" Мінпромполітики.

Наукові інтереси:

- складні електропобутові машини й прилади;
- динаміка барабанних машин.

Тел.: (044)4833744.

ПЕТКО Ігор Валентинович – доктор технічних наук, професор кафедри електропобутових машин Київського національного університету технологій та дизайну.

Наукові інтереси:

- електропобутові машини;
- технологія й устаткування для легкої промисловості;
- гідрообробка матеріалів.

Тел.: (044)256214.

Подано 13.05.2005